

Транспортна задача з обмеженими пропускними спроможностями комунікацій. Матрична постановка.

Розглянемо збалансовану транспортну задачу (Т-задачу), в якій додатково по кожній комунікації $\overline{A_i B_j}$ задана умова, що обмежує її пропускну спроможність зверху,

$$L(X) = \sum_{i=1}^m \sum_{j=1}^n c_{ij} x_{ij} \rightarrow \min, \quad (4.1)$$

$$\sum_{j=1}^n x_{ij} = a_i, \quad i = \overline{1, m}, \quad (4.2)$$

$$\sum_{i=1}^m x_{ij} = b_j, \quad j = \overline{1, n}, \quad (4.3)$$

$$0 \leq x_{ij} \leq d_{ij}, \quad i = \overline{1, m}, \quad j = \overline{1, n}, \quad (4.4)$$

$$\sum_{i=1}^m a_i = \sum_{j=1}^n b_j. \quad (4.5)$$

Матрицю $D = \|d_{ij}\|_{i=\overline{1, m}, j=\overline{1, n}}$ називають матрицею пропускних спроможностей комунікацій. Надалі задачу (4.1) – (4.5) будемо називати T_d - задачею.

До розв'язування T_d - задачі може бути пристосований довільний з методів, які розв'язують T-задачу, зокрема і метод потенціалів. Однак при цьому змінюються:

- 1) умови розв'язності;
- 2) побудова початкового опорного плану;
- 3) умови оптимальності опорного плану;
- 4) перехід до нового опорного плану.

Розглянемо ці зміни детально.

Умови розв'язності T_d - задачі.

На відміну від T-задачі, де умова балансу (4.5) є необхідною і достатньою умовою розв'язності, в T_d - задачі умова балансу є лише необхідною умовою розв'язності. Дійсно, якщо за виконання умови балансу (4.5) знайдеться номер i , для якого

$$\sum_{j=1}^n d_{ij} < a_i, \quad (4.6)$$

або номер j , для якого

$$\sum_{i=1}^m d_{ij} < b_j, \quad (4.7)$$

то така T_d - задача не матиме допустимих розв'язків, тобто умова балансу (4.5) не є достатньою умовою розв'язності T_d - задачі.

Побудова початкового опорного плану T_d - задачі.

Означення опорного плану в T-задачі ґрунтувалось на понятті основної комунікації. Введемо аналогічне поняття для T_d - задачі.

Означення. Комунікацію $\overline{A_i B_j}$ назвемо основною комунікацією допустимого плану перевезень X T_d -задачі, якщо перевезення x_{ij} задовольняє умову

$$0 < x_{ij} < d_{ij}. \quad (4.8)$$

За такого означення основної комунікації на T_d -задачу можна без змін перенести з T -задачі означення опорного плану, яке ґрунтувалось на її геометричній інтерпретації, а також результати теорем про лінійну незалежність векторів-комунікацій та про розклад вектора-комунікацій.

Початковий опорний план T_d -задачі будується значно складніше у порівнянні з T -задачею. В загальному випадку він складається з двох етапів, на другому з яких використовується метод потенціалів для T_d -задачі, в чому проглядається аналогія з М-методом відшукування початкового опорного плану задачі лінійного програмування.

На першому етапі будується допустимий план перевезень за правилами методу мінімального елемента, але з урахуванням пропускних спроможностей комунікацій. При цьому, якщо величина перевезення x_{ij} , що заноситься у клітину (i, j) транспортної таблиці, визначається об'ємом залишків ресурсів або попиту, то як і в T -задачі після заповнення клітини (i, j) викреслюється з таблиці або рядок, або стовпчик (або і рядок, і стовпчик, якщо залишки нульові, і клітина (i, j) виділяється. Якщо ж величина перевезення x_{ij} визначається тільки пропускною спроможністю d_{ij} (тобто обидва залишки і запасу, і попиту після заповнення клітини (i, j) залишаються додатними), то викреслюється з таблиці тільки така клітина (i, j) , і вона не виділяється.

Після викреслення всіх клітин транспортної таблиці може виявитись, що всі ресурси розподілені і весь попит задоволений, тобто, що виконуються умови

$$\sum_{j=1}^n x_{ij} = a_i, \quad i = \overline{1, m},$$

$$\sum_{i=1}^m x_{ij} = b_j, \quad j = \overline{1, n}.$$

В цьому випадку побудований допустимий план перевезень приймається за початковий опорний план T_d -задачі, а множина виділених клітин транспортної таблиці приймається за множину базисних клітин цього плану.

Якщо число виділених клітин менше, ніж $m+n-1$, то множина виділених клітин доповнюється до числа $m+n-1$ довільними клітинами транспортної таблиці, але так, щоб вона залишалась ациклічною (перевіряється, наприклад, методом викреслювання після приєднання кожної клітини). Якщо ж після викреслення всіх клітин транспортної таблиці в деякому рядку, а, значить, і у деякому стовпчику, залишились нерозподілені залишки ресурсів і попиту, тобто знайдуться i та j такі, що

$$\sum_{j=1}^n x_{ij} < a_i \text{ і } \sum_{i=1}^m x_{ij} < b_j, \text{ то переходять до другого етапу побудови початкового}$$

опорного плану T_d - задачі.

Нехай

$$\delta = \sum_{i=1}^m (a_i - \sum_{j=1}^n x_{ij}) = \sum_{j=1}^n (b_j - \sum_{i=1}^m x_{ij})$$

суми нерозподілених залишків по ресурсах і по попиту (вони рівні в силу збалансованості задачі). Скористаємось ідеєю методу штучного базису і введемо в таблицю додаткові $(m+1)$ -й рядок з ресурсом $a_{m+1} = \delta$ і $(n+1)$ -й стовпчик з попитом $b_{n+1} = \delta$ та покладемо:

$$c_{i,n+1} = M, \quad d_{i,n+1} = \infty \quad (i = \overline{1, m}),$$

$$c_{m+1,j} = M, \quad d_{m+1,j} = \infty \quad (j = \overline{1, n}),$$

$$c_{m+1,n+1} = 0, \quad d_{m+1,n+1} = \infty,$$

де $M \gg 0$ – нескінченно великий штраф за перевезення продукту по відповідній комунікації.

Нерозподілені залишки розподіляємо так: незадоволений попит задовольняємо ресурсом від фіктивного пункту A_{m+1} , невивезений продукт направляємо фіктивному споживачу B_{n+1} . Клітини з додатними перевезеннями у додаткових рядку і стовпчику виділяються.

Якщо загальна кількість виділених клітин розширеної задачі виявиться меншою, ніж $(m+1)+(n+1)-1 = m+n+1$, то множину виділених клітин доповнюють до цього числа довільними клітинами таблиці розширеної T_d - задачі, але так, щоб ця множина залишалась ациклічною. Тоді множину виділених клітин побудованого допустимого плану розширеної T_d - задачі можна прийняти за множину його базисних клітин. За таких умов цей план буде початковим опорним планом розширеної T_d - задачі.

Далі побудовану збалансовану розширену T_d -задачу розв'язують методом потенціалів. Якщо в процесі розв'язування всі перевезення додаткового рядка і стовпчика стануть рівними нулю (за винятком перевезення $x_{m+1, n+1} = \delta$), тобто весь фіктивний запас буде вивезений фіктивному споживачу, то ці рядок і стовпчик відкидають з таблиці. На основній частині таблиці в цьому випадку залишиться початковий опорний план вихідної T_d -задачі. Якщо ж буде отриманий оптимальний розв'язок розширеної T_d -задачі, в якому принаймні одне фіктивне перевезення додатне, то вихідна T_d -задача допустимих розв'язків не має.

Умови оптимальності опорного плану T_d -задачі.

Обчислення системи потенціалів для опорного плану T_d -задачі нічим не відрізняється від обчислення системи потенціалів для опорного плану T -задачі. Ознака оптимальності опорного плану T_d -задачі для базисних та незаповнених клітин транспортної таблиці також нічим не відрізняється від відповідної ознаки для опорного плану T -задачі. Вона лише доповнюється для клітин, що заповнені за пропускну спроможністю відповідних комунікацій.

Отже, нехай X – деякий опорний план T_d -задачі, E_X – множина базисних клітин цього плану. Введемо до розгляду дві множини:

$$\Gamma_X^0 = \{(i, j) \notin E_X, x_{ij} = 0\},$$

$$\Gamma_X^d = \{(i, j) \notin E_X, x_{ij} = d_{ij}\}.$$

Ознака оптимальності опорного плану T_d -задачі. Опорний план X є оптимальним планом T_d -задачі, якщо виконуються умови:

$$\Delta_{ij} = c_{ij} + u_i - v_j = 0, (i, j) \in E_X, \quad (4.9)$$

$$\Delta_{ij} = c_{ij} + u_i - v_j \geq 0, (i, j) \in \Gamma_X^0, \quad (4.10)$$

$$\Delta_{ij} = c_{ij} + u_i - v_j \leq 0, (i, j) \in \Gamma_X^d. \quad (4.11)$$

Перехід до нового опорного плану.

Нехай опорний план X T_d -задачі не задовольняє умови оптимальності (4.9) – (4.11). Якщо в T -задачі клітина (i_k, j_k) транспортної таблиці для введення у множину базисних визначалась за правилом

$$(i_k, j_k) = \arg \min_{\{(i,j) \in \Gamma_X^0 : A_{ij} < 0\}} A_{ij} \quad (\text{або} \quad (i_k, j_k) = \arg \max_{\{(i,j) \in \Gamma_X^0 : A_{ij} < 0\}} |A_{ij}|)$$

то в T_d -задачі її потрібно визначати, враховуючи і клітини множини Γ_X^d , на яких порушені умови (4.11), тобто

$$(i_k, j_k) = \arg \max \left(\max_{\{(i,j) \in \Gamma_X^0 : A_{ij} < 0\}} |A_{ij}|, \max_{\{(i,j) \in \Gamma_X^d : A_{ij} > 0\}} A_{ij} \right).$$

Пошук циклу C на множині клітин $E_X \cup \{(i_k, j_k)\}$ для T_d -задачі і для T -задачі здійснюється однаково. Розбиття циклу C на додатний C^+ та від'ємний C^- півцикли відбувається складніше і залежить від того, до якої множини Γ_X^d чи Γ_X^0 належить клітина (i_k, j_k) .

Якщо $(i_k, j_k) \in \Gamma_X^0$, то таке розбиття нічим не відрізняється від аналогічної процедури для T -задачі. Практично його здійснюють так: першою до додатного півциклу C^+ відносять клітину (i_k, j_k) , наступну за нею клітину по циклу відносять до від'ємного півциклу C^- , наступну клітину по циклу за цією знову відносять до додатного півциклу C^+ , наступну – знову до від'ємного C^- , і т.д., поки, чергуючи віднесення клітин до півциклів, не обійдуть цикл і не повернуться до клітини (i_k, j_k) . Напрямок обходу циклу C при цьому не суттєвий. У випадку, коли $(i_k, j_k) \in \Gamma_X^d$, процедура розбиття здійснюється аналогічно, тільки клітину (i_k, j_k) першою відносять до від'ємного півциклу C^- .

Визначення сталої θ перерозподілу плану перевезень у T_d -задачі теж відбувається складніше. Нагадаємо, що процедура визначення θ у T -задачі гарантує невід'ємність компонент нового опорного плану. Якщо застосувати її в незмінному вигляді до T_d -задачі, то можливе переповнення пропускних спроможностей комунікацій на клітинах додатного півциклу. Тому θ обчислюється у два етапи. Спочатку знаходять $\theta^- = \min_{\{(i,j) \in C^-\}} x_{ij}$ і

$$\theta^+ = \min_{\{(i,j) \in C^+\}} (d_{ij} - x_{ij}), \text{ а потім вже визначають } \theta = \min\{\theta^-, \theta^+\}.$$

Перехід до нового опорного плану в T_d -задачі нічим не відрізняється від аналогічного переходу в T -задачі і практично здійснюється додаванням θ до перевезень у клітинах додатного півциклу C^+ і

відніманням θ від перевезень у клітинах від'ємного півциклу C^- , після чого цикл C розривають на клітині (i_l, j_l) , за якою визначалось θ і яка стає небазисною. Перевезення у всіх інших клітинах T_d -таблиці залишаються незмінними.

І, нарешті, зауважимо, що викладений вище метод потенціалів для розв'язування T -задачі розв'язуватиме і T_d -задачу, якщо в його алгоритм внести зміни у відповідності з викладеними особливостями T_d -задачі.

Приклади.

Приклад. Розв'язати транспортну задачу з обмеженими пропускними спроможностями комунікацій, задану транспортною таблицею 35 (питомі транспортні витрати вказані у верхньому правому, а пропускні спроможності комунікацій – у нижньому лівому кутах кожної клітини).

Таблиця 35

$a_i \backslash b_j$	70	30	50
45	5 30	2 25	3 25
65	7 40	9 15	6 20
40	4 25	7 20	5 15

Розв'язування. Перевіряємо умову балансу. Задача збалансована, оскільки

$$\sum_{i=1}^3 a_i = 45 + 65 + 40 = 150, \quad \sum_{j=1}^3 b_j = 70 + 30 + 50 = 150.$$

Знаходимо початковий опорний план задачі. Першою заповнюємо клітину $(1,2)$:

$$x_{12} = \min(a_1, b_2, d_{12}) = \min(45, 30, 25) = 25,$$

$$a_1^{(1)} = a_1 - x_{12} = 45 - 25 = 20, \quad b_2^{(1)} = b_2 - x_{12} = 30 - 25 = 5.$$

Клітина заповнюється за пропускною спроможністю, яка менша і ресурсу, і попиту. Після занесення у клітину $(1,2)$ перевезення її викреслюємо з таблиці (див. таблицю 36).

Наступною заповнюємо клітину $(1,3)$:

$$x_{13} = \min(a_1^{(1)}, b_3, d_{13}) = \min(20, 50, 25) = 20,$$

$$a_1^{(2)} = a_1^{(1)} - x_{13} = 20 - 20 = 0, \quad b_3^{(1)} = b_3 - x_{13} = 50 - 20 = 30.$$

Таблиця :

$a_i \backslash b_j$	70	30	50	$a_i - x_{ij}$
45	5 30	2 25 25	3 25	20
65	7 40	9 15	6 20	
40	4 25	7 20	5 15	
$b_j - x_{ij}$		5		

Клітину (1,3) виділяємо (підкреслюємо перевезення) і викреслюємо перший рядок, оскільки ресурс пункту A_1 вичерпаний (див. таблицю 37).

Таблиця 37

$a_i \backslash b_j$	70	30	50	$a_i - x_{ij}$
45	5 30	2 25 25	<u>3</u> 25	0
65	7 40	9 15	6 20	
40	4 25	7 20	5 15	
$b_j - x_{ij}$		5	30	

Далі заповнюємо клітину (3,1) :

$$x_{31} = \min(a_3, b_1, d_{31}) = \min(40, 70, 25) = 25,$$

$$a_3^{(1)} = a_3 - x_{31} = 40 - 25 = 15, \quad b_1^{(1)} = b_1 - x_{31} = 70 - 25 = 45.$$

Клітина заповнюється за пропускну спроможністю, яка менша і ресурсу, і попиту. Клітину (3,1) викреслюємо після занесення до неї перевезення (див. таблицю 38).

Наступною заповнюємо клітину (3,3) :

$$x_{33} = \min(a_3^{(1)}, b_3^{(1)}, d_{33}) = \min(15, 30, 15) = 15,$$

$$a_3^{(2)} = a_3^{(1)} - x_{33} = 15 - 15 = 0, \quad b_3^{(2)} = b_3^{(1)} - x_{33} = 30 - 15 = 15.$$

Таблиця 38

$a_i \backslash b_j$	70	30	50	$a_i - x_{ij}$
45	5 30	25 25	2 25	<u>3</u> 20
65	7 40	9 15	6 20	
40	4 25	7 20	5 15	15
$b_j - x_{ij}$	45	5	30	

Клітину (3,3) виділяємо (підкреслюємо перевезення), не дивлячись на те, що $x_{33} = d_{33}$, і викреслюємо третій рядок, оскільки ресурс пункту A_3 вичерпаний (див. таблицю 39).

Таблиця 39

$a_i \backslash b_j$	70	30	50	$a_i - x_{ij}$
45	5 30	25 25	2 25	<u>3</u> 20
65	7 40	9 15	6 20	
40	4 25	7 20	5 15	<u>15</u> 0
$b_j - x_{ij}$	45	5	15	

Далі заповнюємо клітину (2,3):

$$x_{23} = \min(a_2, b_3^{(2)}, d_{23}) = \min(65, 15, 20) = 15,$$

$$a_2^{(1)} = a_2 - x_{23} = 65 - 15 = 50, \quad b_3^{(3)} = b_3^{(2)} - x_{23} = 15 - 15 = 0.$$

Клітину (2,3) виділяємо (підкреслюємо перевезення) і викреслюємо третій стовпчик, оскільки попит пункту B_3 задоволений (див. таблицю 40).

Таблиця 40

$a_i \backslash b_j$	70	30	50	$a_i - x_{ij}$
45	5 30	25 25	2 25	<u>20</u> 0
65	7 40	9 15	6 20	<u>15</u> 50
40	4 25	7 20	5 15	<u>15</u> 0
$b_j - x_{ij}$	45	5	0	

Наступною заповнюємо клітину (2,1) :

$$x_{21} = \min(a_2^{(1)}, b_1^{(1)}, d_{21}) = \min(50, 45, 40) = 40,$$

$$a_2^{(2)} = a_2^{(1)} - x_{21} = 50 - 40 = 10, \quad b_1^{(2)} = b_1^{(1)} - x_{21} = 45 - 40 = 5.$$

Клітина заповнюється за пропускную спроможністю, яка менша і ресурсу, і попиту. Клітину (2,1) викреслюємо після занесення до неї перевезення (див. таблицю 41).

Таблиця 41

$a_i \backslash b_j$	70	30	50	$a_i - x_{ij}$
45	5 30	25 25	2 25	<u>20</u> 0
65	7 40	9 15	6 20	<u>15</u> 10
40	4 25	7 20	5 15	<u>15</u> 0
$b_j - x_{ij}$	5	5	0	

Останньою заповнюємо клітину (2,2) :

$$x_{22} = \min(a_2^{(2)}, b_2^{(1)}, d_{22}) = \min(10, 5, 15) = 5,$$

$$a_2^{(3)} = a_2^{(2)} - x_{22} = 10 - 5 = 5, \quad b_2^{(2)} = b_2^{(1)} - x_{22} = 5 - 5 = 0$$

Клітину (2,2) виділяємо (підкреслюємо перевезення) і викреслюємо другий стовпчик, оскільки попит пункту B_2 задоволений (див. таблицю 42).

Таблиця 42

$a_i \backslash b_j$	70	30	50	$a_i - x_{ij}$
45	5 30	25 25	<u>20</u> 25	0
65	40 40	<u>5</u> 15	<u>15</u> 20	5
40	25 25	20	<u>15</u> 15	0
$b_j - x_{ij}$	5	0	0	

Оскільки існують нерозподілені залишки з ресурсів $\delta = a_2^{(3)} = 5$ та з попиту $\delta = b_1^{(2)} = 5$, то переходимо до другого етапу побудови початкового опорного плану T_d -задачі. Будуємо розширену T_d -задачу, яку записуємо в таблицю 43.

Таблиця 43

$a_i \backslash b_j$	70	30	50	5	u_i
45	5 30	2 25	<u>20</u> 25	M	
65	7 40	9 <u>5</u>	6 <u>15</u>	M <u>5</u>	
40	4 25	7	5 <u>15</u>	M	
5	M <u>5</u>	M	M	0 <u>0</u>	
v_j					

Фіктивними в цій таблиці є пункт A_4 з ресурсом $a_4 = \delta = 5$ і пункт B_4 з попитом $b_4 = \delta = 5$. Незадоволений попит $\delta = b_1^{(2)} = 5$ пункту B_1

задовольняємо за рахунок фіктивного виробника A_4 , покладаємо $x_{41} = 5$ і виділяємо клітину $(4,1)$; нерозподілений ресурс $\delta = a_2^{(3)} = 5$ пункту A_2 розподіляємо фіктивному споживачу B_4 , покладаємо $x_{24} = 5$ і клітину $(2,4)$ також виділяємо. Оскільки для розширеної T_d -задачі число базисних клітин дорівнює 7, а виділених клітин є тільки 6, потрібно доповнити множину виділених клітин однією клітиною, але так, щоб ця множина залишилась ациклічною. Якщо діяти за принципом мінімального елемента, то першою потрібно перевірити клітину $(4,4)$. Занесемо в неї виділений нуль і методом викреслювання перевіримо отриману множину виділених клітин на ациклічність. Послідовність викреслювань буде такою: 1 рядок, 3 рядок, 1, 2, 3 стовпчики, 2 рядок, 4 рядок. Всі клітини таблиці викреслені, тому множину виділених клітин приймаємо за множину базисних клітин початкового опорного плану розширеної T_d -задачі (див. таблицю 43).

Розширену T_d -задачу розв'язуємо методом потенціалів. Покладемо $u_2 = 0$ і з рівнянь на базисних клітинах $(2,2), (2,3), (2,4)$ знаходимо:

$$v_2 = c_{22} + u_2 = 9 + 0 = 9, \quad v_3 = c_{23} + u_2 = 6 + 0 = 6, \quad v_4 = c_{24} + u_2 = M + 0 = M.$$

Знайдені потенціали заносимо у таблицю 44.

Таблиця 44

$a_i \backslash b_j$	70	30	50	5	u_i
45	5 30	2 25	3 <u>20</u> 25	M	
65	7 40	9 <u>5</u> 15	6 <u>15</u> 20	M <u>5</u>	0
40	4 25	7 20	5 <u>15</u> 15	M	
5	M <u>5</u>	M	M	0 <u>0</u>	
v_j		9	6	M	

Далі, послідовно використовуючи базисні клітини $(1,3), (3,3), (4,4), (4,1)$, обчислюємо:

$$u_1 = v_3 - c_{13} = 6 - 3 = 3, \quad u_3 = v_3 - c_{33} = 6 - 5 = 1,$$

$$u_4 = v_4 - c_{44} = M - 0 = M, \quad v_1 = c_{41} - u_4 = M + M = 2M.$$

Потенціали заносимо у таблицю 45.

Таблиця 45

$a_i \backslash b_j$	70	30	50	5	u_i
45	8-2M 5 30	2 25 25	3 <u>20</u> 25	M	3
65	7 40 40	9 <u>5</u> 15	6 <u>15</u> 20	M <u>5</u>	0
40	4 25 25	-1 7 20	5 <u>15</u> 15	M	1
5	M <u>5</u>	M	M	0 <u>0</u>	M
v_j	2M	9	6	M	

Обчислюємо оцінки небазисних клітин (i, j) : $\Delta_{ij} = c_{ij} + u_i - v_j$ і заносимо у таблицю 45 (верхній лівий кут клітини) лише ті з них, які не задовольняють умови оптимальності:

$$\Delta_{11} = 5 + 3 - 2M = 8 - 2M, \quad \Delta_{32} = 7 + 1 - 9 = -1.$$

Клітини $(1,1)$, $(3,2)$ з порушенням ознаки оптимальності належать до множини Γ_X^0 . Тому для введення у множину базисних вибираємо клітину $(1,1)$ з найбільшим модулем від'ємної оцінки. Приєднуємо цю клітину до множини базисних клітин і методом викреслювання (всього буде два викреслювання: 3 рядок, 2 стовпчик) знаходимо цикл

$$C = \{(1,1), (4,1), (4,4), (2,4), (2,3), (1,3)\},$$

який розбиваємо на додатний $C^+ = \{(1,1), (4,4), (2,3)\}$ та від'ємний $C^- = \{(4,1), (2,4), (1,3)\}$ півцикли, першою відносячи до додатного півциклу клітину $(1,1)$, оскільки вона належить множині Γ_X^0 . Цикл обходимо за напрямом проти годинникової стрілки, починаючи з клітини $(1,1)$ і почергово відносячи клітини циклу до додатного і від'ємного півциклів (див. таблицю 46).

За від'ємним півциклом $C^- = \{(4,1), (2,4), (1,3)\}$ знаходимо

$$\theta^- = \min(x_{41}, x_{24}, x_{13}) = \min(5, 5, 20) = 5,$$

Таблиця 46

$a_i \backslash b_j$	70	30	50	5	u_i
45	8-2M 5 + θ ↓ 30	2 25	3 20- θ ← 25	M	3
65	7 40 40	9 5 15	6 15+ θ ↑ 20	M 5- θ ←	0
40	4 25 25	-1 7 20	5 15	M	1
5	M 5- θ ⇒	M	M	0 0+ θ ↑	M
v_j	2M	9	6	M	$\theta = 5$

За додатним півциклом $C^+ = \{(1,1), (4,4), (2,3)\}$ знаходимо

$$\theta^+ = \min(d_{11} - x_{11}, d_{44} - x_{44}, d_{23} - x_{23}) = \min(30 - 0, \infty - 0, 20 - 15) = 5.$$

Отже, $\theta = \min(\theta^-, \theta^+) = \min(5, 5) = 5$, і це значення досягається на трьох клітинах $(4,1)$, $(2,4)$, $(1,3)$.

Після переходу до нового опорного плану цикл C можна розривати на будь-якій з цих клітин, але у відповідності з ідеєю методу штучного базису потрібно розривати цикл на одній із фіктивних базисних клітин, звичайно, якщо це можливо зробити. Переходимо до нового опорного плану розширеної T_d -задачі, додаючи θ до перевезень додатного півциклу $C^+ = \{(1,1), (4,4), (2,3)\}$ і віднімаючи θ від перевезень від'ємного півциклу $C^- = \{(4,1), (2,4), (1,3)\}$. Цикл розриваємо на фіктивній клітині $(4,1)$ (див. таблицю 47).

Всі блоковані М-методом фіктивні клітини розширеної T_d -задачі звільнились від додатних перевезень, обмін фіктивним продуктом відбувається тільки між фіктивними пунктами A_4 і B_4 , тому з таблиці 47 можна видалити відповідні їм рядок і стовпчик (див. таблицю 48).

Таблиця 47

$a_i \backslash b_j$	70	30	50	5	u_i
45	$\begin{matrix} 5 \\ 30 \end{matrix}$ <u>5</u>	$\begin{matrix} 2 \\ 25 \end{matrix}$ 25	$\begin{matrix} 3 \\ 25 \end{matrix}$ <u>15</u>	M	
65	$\begin{matrix} 7 \\ 40 \end{matrix}$ 40	$\begin{matrix} 9 \\ 15 \end{matrix}$ <u>5</u>	$\begin{matrix} 6 \\ 20 \end{matrix}$ <u>20</u>	<u>0</u>	M
40	$\begin{matrix} 4 \\ 25 \end{matrix}$ 25	$\begin{matrix} 7 \\ 20 \end{matrix}$	$\begin{matrix} 5 \\ 15 \end{matrix}$ <u>15</u>	M	
5	M	M	M	0	<u>5</u>
v_j					

Ми отримали початковий опорний план вихідної T_d -задачі (таблиця 48), продовжуємо її розв'язувати методом потенціалів.

Таблиця 48

$a_i \backslash b_j$	70	30	50	u_i
45	$\begin{matrix} 5 \\ 30 \end{matrix}$ <u>5</u>	$\begin{matrix} 2 \\ 25 \end{matrix}$ 25	$\begin{matrix} 3 \\ 25 \end{matrix}$ <u>15</u>	0
65	$\begin{matrix} 7 \\ 40 \end{matrix}$ 40	$\begin{matrix} 9 \\ 15 \end{matrix}$ <u>5</u> - θ ↓	$\begin{matrix} 6 \\ 20 \end{matrix}$ <u>20</u> + θ ←	-3
40	$\begin{matrix} 4 \\ 25 \end{matrix}$ 25	$\begin{matrix} -1 \\ 20 \end{matrix}$ + θ ⇒	$\begin{matrix} 5 \\ 15 \end{matrix}$ <u>15</u> - θ ↑	-2
v_j	5	6	3	$\theta = 0$

Покладемо $u_1 = 0$ і послідовно використовуючи базисні клітини $(1,1)$, $(1,3)$, $(2,3)$, $(2,4)$, $(2,2)$, обчислимо:

$$v_1 = c_{11} + u_1 = 5 + 0 = 5, \quad v_3 = c_{13} + u_1 = 3 + 0 = 3, \quad u_2 = v_3 - c_{23} = 3 - 6 = -3,$$

$$u_3 = v_3 - c_{33} = 3 - 5 = -2, \quad v_2 = c_{22} + u_2 = 9 - 3 = 6.$$

Заносимо потенціали в таблицю 48.

Обчислюємо оцінки небазисних клітин (i, j) : $\Delta_{ij} = c_{ij} + u_i - v_j$ і заносимо у таблицю 48 (верхній лівий кут клітини) лише ті з них, які не задовольняють умови оптимальності. Така оцінка лише одна:

$$\Delta_{32} = 7 - 2 - 6 = -1.$$

Клітина $(3,2) \in \Gamma_X^0$. Приєднуємо цю клітину до множини базисних клітин і знаходимо цикл

$$C = \{(3,2), (3,3), (2,3), (2,2)\},$$

який розбиваємо на додатний $C^+ = \{(3,2), (2,3)\}$ та від'ємний $C^- = \{(3,3), (2,2)\}$ півцикли, першою відносячи до додатного півциклу клітину $(3,2)$, оскільки вона належить множині Γ_X^0 (див. таблицю 48).

За від'ємним півциклом $C^- = \{(3,3), (2,2)\}$ знаходимо

$$\theta^- = \min(x_{22}, x_{33}) = \min(5, 15) = 5,$$

по додатному півциклу $C^+ = \{(1,1), (4,4), (2,3)\}$ знаходимо

$$\theta^+ = \min(d_{32} - x_{32}, d_{23} - x_{23}) = \min(20 - 0, 20 - 20) = \min(20, 0) = 0.$$

Отже, $\theta = \min(\theta^-, \theta^+) = \min(5, 0) = 0$, і це значення досягається на клітині $(2,3)$.

Оскільки $\theta = 0$, то опорний план залишається незмінним, а змінюється лише його базис. Розриваючи цикл C на клітині $(2,3)$, за якою визначалося θ , ми, тим самим, виводимо її із множини базисних і вводимо замість неї у множини базисних клітин клітину $(3,2)$ (див. таблицю 49).

Таблиця 49

$a_i \backslash b_j$	70	30	50	u_i
45	5 30	2 25	3 25	0
65	7 40	9 15	6 20	-4
40	4 25	7 20	5 15	-2
v_j	5	5	3	

Обчислюємо потенціали, покладаючи $u_1 = 0$ і послідовно використовуючи рівняння на базисних клітинах $(1,1)$, $(1,3)$, $(3,3)$, $(3,2)$, $(2,2)$:

$$v_1 = c_{11} + u_1 = 5 + 0 = 5, \quad v_3 = c_{13} + u_1 = 3 + 0 = 3,$$

$$u_3 = v_3 - c_{33} = 3 - 5 = -2, \quad v_2 = c_{32} + u_3 = 7 - 2 = 5, \quad u_2 = v_2 - c_{22} = 5 - 9 = -4.$$

Потенціали заносимо у таблицю 49.

Обчислюємо оцінки небазисних клітин (i,j) $\Delta_{ij} = c_{ij} + u_i - v_j$ та перевіряємо умови оптимальності. Оцінки всіх небазисних клітин (вони заповнені за пропускними спроможностями комунікацій) недодатні. Ознака оптимальності опорного плану T_d - задачі виконується.

Отже, поточний опорний план X^* в таблиці 15 – оптимальний. Остаточо маємо:

$$X^* = \begin{pmatrix} 5 & 25 & 15 \\ 40 & 5 & 20 \\ 25 & 0 & 15 \end{pmatrix},$$

$$\begin{aligned} L(X^*) &= 5 \cdot 5 + 2 \cdot 25 + 3 \cdot 15 + 7 \cdot 40 + 9 \cdot 5 + 6 \cdot 20 + 4 \cdot 25 + 7 \cdot 0 + 5 \cdot 15 = \\ &= 25 + 50 + 45 + 280 + 45 + 120 + 100 + 75 = 740 \end{aligned}$$

Завдання для самостійного розв'язування.

Лабораторна робота. Розв'язування транспортної задачі з обмеженими пропускними спроможностями комунікацій методом потенціалів.

4.6.3.

b_j	17	33	38	21	22
a_i					
10	9 5	1 3	16 20	5 7	11 25
48	20 8	19 12	17 6	3 12	6 5
27	10 3	14 1	30 12	18 2	7 19
46	18 6	16 3	11 3	13 1	17 18

4.6.4.

b_j	75	10	20	40	30
a_i					
80	20 7	6 19	15 7	22 12	25 18
12	2 17	5 11	2 7	3 13	4 11
38	20 1	1 13	3 19	15 18	8 12
45	40 18	5 4	6 11	2 3	10 11

4.6.5.

b_j	40	40	20	10	30
a_i					
14	8 10	2 16	3 3	2 8	2 15
25	15 3	3 4	3 12	4 9	5 1
56	10 2	20 15	4 5	11 10	5
45	11 7	20 17	7 13	4 8	21 15

4.6.6.

b_j	30	27	16	33	24
a_i					
15	5 16	3 12	5 3	4 9	10 10
17	7 4	5 16	5 1	10 11	4 10
23	12 19	7 10	6 18	4 20	3 19
75	10 12	17 4	15 11	35 18	20 19

4.6.7.

b_j	35	30	35	45	25
a_i					
30	10 10	4 9	15 12	8 7	10 1
70	20 16	21 4	23 9	16 19	15 10
50	5 20	10 17	8 11	25 1	12 12
20	4 13	5 14	6 15	7 7	10 8

4.6.8.

b_j	5	15	35	15	40
a_i					
50	2 5	6 19	18 12	5 5	25 9
20	3 17	4 20	1 11	7 10	8 9
10	9 2	5 15	3 12	3 13	7 6
30	15 18	7 3	21 8	22 5	6 14

4.6.9.

b_j	10	50	40	50	20
a_i					
60	5 5	20 4	14 20	25 6	13 14
80	19 19	22 20	15 2	4 4	12 5
40	6 9	8 6	15 8	5 19	10 1
20	14 7	7 15	2 20	23 6	20 11

4.6.10.

b_j	11	10	14	16	17
a_i					
10	7 17	10 18	4 7	5 20	8 2
13	5 5	4 16	6 3	5 9	9 19
28	11 15	6 14	12 17	8 7	7 5
17	3 11	2 15	1 9	6 8	10 16